

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: En apologi : 1847

Citation: Kierkegaard, Søren: "En apologi : 1847", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2010 .
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-p378-txt-shoot-n380-1.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

P378:380:1

Det vanskelige i for mig at skrive en Apologie – thi det er som Socrates siger i Apologien: mine Anklagere ere usynlige – Bysnak, Rygter.

Det vanskelige ligger ogsaa i selve Forholdene, at der i Kiøbh. er to Scener og man maa spille paa begge. Kiøbh. er ikke stor nok til at have to Scener som holdes ude fra hinanden. Disse to Scener er ikke som naar een Præst prædiker i 2 Kirker, nei de forholde sig lige omvendt, hvad der behager paa den ene mishager absolut paa den anden. Under saadanne Forhold, som jeg tidligt har været opmærksom paa, er det ene rigtige kun at styre efter Stjernerne.

Saaledes har jeg nu levet som Forfatter i 5 a 6 Aar – og tiet, men Snakken om mig har aldrig tiet. – Kiøbh. en Kjøbstad – En[s] Klædedragt angribes – Hvis en Fremmed saae det, han vilde forundres, og endnu mere naar han indsaae, at Kiøbh. egl. er ifærd med at blive en Kjøbstad af Iver for at efterligne en stor Stad.

Hidtil har jeg tiet, men efterhaanden har de usynlige Angreb egl. ogsaa angrebet den Idee, hvilken jeg tjener, og i denne Henseende skal jeg nu levere en Apologie som jeg beder læst med den Velvillie, Enhver der har Agtelse for sin egen Dom, pleier at vise.

Med Hensyn til Scenen A (Publikum, menige Mando: s: v:)

: i hvilken Forstand jeg har talt om hiin Enkelte, ikke i Hovmodets, men i Ydmyghedens Forstand.

Med Hensyn til Scenen B (Aristokraterne)

et Forsvar for mit offentlige Liv i Modsætning til deres Cotterie.

At jeg gaaer saa meget paa Gaden forklares her som Forfængelighed Glimresyge. Det Usande heri.

[a] Jeg har af og til sagt mig selv med halv pathetisk halv ironisk Rørelse: Dit Liv er igrunden forspildt, Du er virkeligen bleven til Noget ell. ansees derfor og i Danmark lever man kun lykkeligt naar man er Ingenting. Dette bruges hellere i Slutning.

[b] Hvad man gjør ved mig egner sig ikke til at fremkalde en Apologie, men naar nu virkelig Angrebene paa mig vil forvanske den Idee, hvilken jeg ydmyg for Gud er stolt af at have den Ære at tjene, da skal jeg ikke holde mig for fornem til at oplyse Sagens rette Forhold.